

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoE/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720202359
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720202359.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci oprávneného C.. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., Q. XXX/XX, právne zastúpeného I.. O. Y., so sídlom G., G. E. 8, proti povinnej C.. P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. J., D. XX/XX, t. č. G. J., E. XXX/XX-XX, o výkon rozhodnutia vo veci mal. L. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G. J., na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. mája 2021, č. k. 3Em/1/2020-95 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného na návrh výkonu rozhodnutí - rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4P/43/2011-308 zo dňa 16.02.2012 a č.k. 4P/29/2013-772 zo dňa 08.12.2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 4P/29/2013-773 zo dňa 09.12.2015. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Považoval za nesporné, že otec sa s mal. L. nestretáva. Otec argumentuje, že je to práve matka, ktorá bráni v styku otca s dcérou, matka sa bráni poukazujúc na vyjadrenie samotnej L.. Za použitia § 3 ods. 1, 2 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhlášky“), zameral sa na zistenie existencie ospravedlniteľných dôvodov, ktoré bránia matke podrobovať sa súdnemu rozhodnutiu. Z vyjadrenia mal. L. vyplynulo, že má záujem o stretnutie s otcom, avšak očakáva (a súd konštatuje, že legitímne), že vzhľadom na to, čo sa udialo v minulosti, otec zmení svoj postoj vo vzťahu k nej a hlavne k matke a jej rodine a zároveň ju začne rešpektovať ako osobu, ktorá má svoj názor a vzhľadom na svoj vek je schopná tento názor relevantne prezentovať a treba ho brať vážne. Želaním mal. L. je, aby otec prihliadol na jej názor, rešpektoval ju ako osobu schopnú vlastného úsudku a nesnažil sa všetko riešiť nátlakom, resp. súdnou cestou. Mal. L. od otca nechce nič iné, než aby z jeho strany vzišla úprimná snaha o urovnanie už naštrbeného vzťahu, keďže sa cíti konaním, resp. správaním otca ukrivdená. Nemožno spravodlivo žiadať, aby maloletá po dlhej dobe nestretávania sa s otcom, čo bolo zapríčinené v podstate jeho nátlakovým správaním, išla (ako by sa nič nebolo stalo) k otcovi na víkend do G.. Uviedol, že názor mal. L. súvisí so stretávaním sa s otcom, je v podstate rovnaký aj po roku od rozhodnutia odvolacieho súdu (rozhodnutie zo dňa 20.05.2020) a zo spisu nevyplynuli žiadne skutočnosti, na základe ktorých by sa postoj mal. L. mohol pozitívnym smerom zmeniť (chýbajú informácie o tom, že by sa otec snažil o zlepšenie vzťahu s maloletou, napr. skutočným, úprimným a pravidelným záujmom o jej osobu a podobne). Pokiaľ si otec želá, aby sa status quo zmenil v jeho prospech, na rade je otec. To, čo urobil doposiaľ, k zlepšeniu vzťahu medzi ním a maloletou neprispelo. Súd apeloval na otca, že pokiaľ mu na vzťahu s mal. L. skutočne záleží, musí na jeho zlepšení začať pracovať. Uviedol, že názor mal. L. je v súčasnosti taký, že sa nechce s

otcom stretávať, pričom sa jedná o dieťa vo veku, ktoré svoj názor vie relevantne vyjadriť a ku ktorému názoru je potrebné prihliadnúť. Matka nebráni (ako sa mylne domnieva otec) otcovi v styku s maloletou. Tento styk v rozsahu vykonateľných rozhodnutí si neželá mal. L., čo predstavuje ospravedliteľný dôvod v zmysle § 3 vyhlášky, pre ktorý sa matka nemôže podrobiť súdnym rozhodnutiam o úprave styku. Vzhľadom na vyjadrenie maloletej súd považoval za potrebné uviesť, že za účelom odstránenia ospravedliteľných dôvodov neprichádza do úvahy v tomto prípade nariadenie neodkladného opatrenia (§ 3 ods. 3 vyhlášky). Podľa názoru súdu mal. L. v podstate potrebuje cítiť, že o ňu otec skutočne prejavuje záujem, voliac slušný a ohľaduplný prístup, prihliadajúc na jej názor a želanie, aby otec zmenil svoj postoj vo vzťahu k nej. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 373 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie je nezákonné a nespravodlivé najmä z dôvodu, že súd nesprávne a jednostranne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, čoho následkom boli nesprávne skutkové zistenia. Svojím procesným postupom neumožnil, aby sa k tvrdeniam matky a k tvrdeniam maloletej pred rozhodnutím vo veci samej vyjadril. Odmietal, že by svojím postojom k veci spôsobil, že sa s maloletou nevidel viac ako 2 roky. Nevie sa vyjadriť k tomu, aké jeho vyjadrenie na osobu maloletej mohli maloletú nahnevať. Jeho postoj k maloletej je stále rovnaký, má ju rád, veľmi mu na nej záleží, maloletá svoj názor žiť s ním v G. urobila slobodne, bez akéhokoľvek zaváhania. Akcentoval, že súd prvej inštancie v konaní o zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti dôrazne vyzval účastníkov konania, aby do rozhodovania maloletej nezasahovali a aby jej názor predbežne akceptovali. Následne maloletá zmenila svoj názor, a to najmä preto, že ju matka oboznamovala s podaniami otca v tejto veci (dala jej ich čítať), resp. na ňu citovo pôsobila (plakala pred maloletou). Rešpektoval vyjadrenie maloletej, že sa s otcom nechce stretávať, kým sa neskončí konanie o jeho návrhu na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Uvedomoval si, že maloletá je v područí matky a že musí robiť to, čo matka povie. Podľa jeho názoru práve matka ovplyvňuje postoj maloletej k jeho osobe. Uviedol, že nemal záujem „neuvážene a bezhlavo“ podať návrh na nútený výkon rozhodnutia. Pred podaním návrhu listom požiadal matku o poskytnutie súčinnosti pri tom, aby sa s maloletou mohol opakovane začať stretávať v zmysle právoplatných súdnych rozhodnutí. Zastával názor, že práve matka a jej rodina nemajú záujem na tom, aby sa s mal. L. stretával a negatívne vplyvujú aj na rozhodnutie maloletej. Zaráža a dokonca ho uráža tvrdenie uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, že volí nesprávne prostriedky na obnovenie vzťahu s maloletou. Iné, ako zákonné, prostriedky nemá. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie sa mal pokúsiť nariadiť neodkladné opatrenie podľa § 3 ods. 3 vyhlášky, a to práve z dôvodu, že z vykonaného dokazovania ako aj z predchádzajúcich konaní je jednoznačné, že bez cudzej odbornej intervencie, za použitia správnych prostriedkov, nedôjde k obnoveniu vzájomného vzťahu. Uviedol, že nariadeného výsluchu maloletej sa nemohol zúčastniť, nebol pred doručením napadnutého rozhodnutia s obsahom výpovede maloletej oboznámený a nemal možnosť sa k nej vyjadriť. Nevie, akým spôsobom má obnoviť svoj vzťah k maloletej, preto matku požiadal o súčinnosť pri obnovení stretávania sa za podmienok určených právoplatným rozhodnutím súdu, avšak jeho snaha o obnovenie stretávania sa bola ignorovaná a zamietnutá. Uviedol, že pokiaľ súd príjme precedens, že stačí rozhodnutie maloletého dieťaťa o tom, že nemá záujem sa s niektorým z rodičov stretávať a druhý rodič sa s ním inak nevie reálne stretnúť, tak potom nie je potrebná úprava styku súdnym rozhodnutím.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca maloletej potvrdil. Z celého obsahu odvolania otca je zrejmé, že absolútne nepochopil podstatu, stále opakuje svoj dlhoročný názor, že maloletá je matkou a jej rodinou manipulovaná, citovo vydieraná, zastrášaná a on je ten, ktorému matka upiera jeho práva a nesie vinu za to, že sa s ním maloletá odmieta stykať v zmysle súdnych rozhodnutí. Pokiaľ otec tvrdí, že nevie, čo mohlo maloletú nahnevať, aké jeho vyjadrenia dcéru v minulosti nahnevali, zranili, vyjadrenia maloletej sú v rozhodnutiach súdov jasne a zrozumiteľne napísané. Otec všetko ignoruje a zámerne prehliada. Vždy bol zvyknutý na to, že jeho klamstvá sa považovali za pravdivé. Akcentovala, že maloletá má 14 rokov a názor si vytvára sama. Od určitého veku jej ako matka dáva čítať všetky podania, návrhy, vyjadrenia, ktoré sa týkajú jej osoby a života, čo otca z nepochopiteľných dôvodov hnevá. Celé dva roky otec neprejavil záujem o maloletú. Sám, vedome, svojím konaním spôsobil, že došlo k ich vzájomnému odcudzeniu a teraz očakáva a požaduje, že mu „ktosi“ obnoví styk s maloletou. Uviedla, že na rozdiel od otca, matke ani maloletej nerobí radosť takýto spôsob života. Otcovi nikdy nezáležalo na maloletej ako ľudskej bytosti. Ani cudzí človek nepochopí, ako sa môže jeden otec takto správať a kaziť dieťaťu život. Je smutné, že otec má stále snahu dieťa vláčiť po inštitúciách a nie je schopný pochopiť, že lásku

a stratenú dôveru svojej dcéry si rôznymi podaniami na súd, políciu, ani žiadnym sedením za účasti nejakej úradníčky - štátnej moci a nátlakom nevynúti.

4. Otec v replike uviedol, že odmieta tvrdenia matky, že spôsobil, že sa dva roky nestretol s maloletou a neprejavil o ňu záujem. Matka maloletej mu neumožnila žiadny iný kontakt s maloletou, len v rámci súdom určeného rozsahu stretávania, ktorý sa narušil po tom, ako maloletá povedala, že má záujem bývať s otcom.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na svojej doterajšej argumentácii.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, nakoľko je vo výroku vecne správne.

8. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky oprávneného neboli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia v zmysle podaného návrhu oprávneného a neumožnili odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie tak, ako sa oprávnený podaným odvolaním domáhal. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za vecne správne, s dôvodmi rozhodnutia sa stotožňuje a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

9. Výkon rozhodnutia vo veci maloletých upravuje ust. § 370 a nasl. CMP.

10. Oprávnený podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, na základe ktorého sa začalo vykonávacie konanie, predmetom ktorého má byť nútený výkon rozhodnutia. Nariadenie výkonu rozhodnutia v zmysle ustanovení CMP nasleduje až po zistení, či sa povinná osoba podrobuje rozhodnutiu a po zistení existencie ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 ods. 1 vyhlášky). Po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia súd realizuje výkon rozhodnutia a vykonáva úkony a opatrenia, ktoré majú povinnú osobu viesť k dobrovoľnému plneniu. Len v prípade zistenia, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením (§ 3 ods. 3 vyhlášky).

11. V zmysle ust. § 376 ods. 1 CMP sa súd v konaní o výkon súdneho rozhodnutia obmedzuje len na zistenie, či je exekučný titul vykonateľný a či povinná osoba dobrovoľne neplní, čo jej vykonateľný exekučný titul ukladá. Rozhodujúcou skutočnosťou je tak existencia exekučného titulu a preukázané nerešpektovanie (dobrovoľné neplnenie) povinností vyplývajúcich z exekučného titulu zo strany povinnej osoby.

12. V posudzovanej veci sa otec podaným návrhom domáhal výkonu rozhodnutia na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4P/43/2011-308 zo dňa 16.02.2012 a č. k. 4P/29/2013-772 zo dňa 08.12.2015 v spojení s opravným uznesením, č. k. 4P/29/2013-773 zo dňa 09.12.2015, ktorými bola schválená rodičovská dohoda ohľadne stretávania sa otca s mal. L..

13. V danom prípade je nesporné, že styk otca určený vykonateľnými rozhodnutiami sa nerealizuje. Z obsahu spisu vyplýva, že otec usudzuje, že dôvodom je skutočnosť, že matka a jej rodina manipulujú s maloletou, maloletá je v područí matky a musí robiť to, čo matka povie. Podľa názoru otca matka ovplyvňuje postoj maloletej k jeho osobe. Pod vplyvom matky a jej rodiny maloletá prezentuje názor, že sa s otcom stretávať nemieni. Matka vyjadrenia otca odmieta.

14. V posudzovanej veci súd jednoznačne z názoru maloletej, ktorý vyjadrila maloletá pri výsluchu pred okresným súdom, zistil, že nie matka bráni realizácií styku otca s maloletou (nebolo preukázané nerešpektovanie povinností vyplývajúcich z exekučného titulu zo strany povinnej osoby), ale je to maloletá, ktorá stretávanie s otcom podmieňuje želaním, že otec k nej postoj prehodnotí a bude citlivo vnímať, že je v stave po dlhej dobe odlúčenia od otca (dvoch rokov) sa s ním len na krátko stretnúť,

nakoľko má k otcovi pozitívny vzťah, avšak potrebuje čas na to, aby zistila, že zo strany otca existuje úprimný záujem o maloletú, tento záujem je skutočný, pričom iniciatíva bude na strane otca.

15. Nakoľko v konaní nebolo preukázané dobrovoľné neplnenie povinností povinnou, odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky (§376 ods. 1 CMP), aby súd nariadil výkon rozhodnutia.

16. K námietke oprávneného, že nemal možnosť sa vyjadriť k výpovedi mal. L., lebo sa výsluchu nemohol zúčastniť ani on, ani jeho zástupca a súd mu neumožnil, aby sa s obsahom výpovede maloletej oboznámil, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval procesne správne, v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP a CMP, vytvoril oprávnenému dostatočný priestor na realizáciu jeho procesných práv. Oprávnený bol prostredníctvom svojho právneho zástupcu upovedomený o tom, že v uvedenom termíne sa uskutoční zisťovanie názoru maloletej len za prítomnosti psychológa, pričom otcovi nič nebránilo, aby do spisu nahliadol a s výpoveďou maloletej sa oboznámil.

17. Pokiaľ oprávnený v podanom odvolaní tvrdí, že maloletú má rád, že mu na nej záleží, urobil kroky k náprave, čo maloletá poprela, odvolací súd s prihliadnutím na výpoveď maloletej konštatuje, že oprávneným tvrdené správanie, ktoré oprávnený/otec popisuje, maloletá nepocituje a nepotvrďuje.

18. Pokiaľ oprávnený tvrdí, že rešpektoval názor maloletej a jej želanie, a preto v roku 2019 podal návrh na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, maloletá vypovedala, že názor o tom, že chce žiť u otca, bol otcom vynútený, čo vyplynulo z konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica, sp. zn. 4P/1/2019. Čo bolo dôvodom preto, že mal. L. zmenila svoj názor ohľadne vôle žiť u otca, je pre rozhodnutie súdu o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia irelevantné. Rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 4P/1/2019, ktorým bol návrh otca na zverenie mal. L. do jeho osobnej starostlivosti zamietnutý, nadobudol právoplatnosť, preto sa súd uvedenými námietkami oprávneného nebude zaoberať, lebo tieto nie sú rozhodujúce pre posúdenie návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia.

19. K námietke otca, že dieťa je „v područí“ matky a maloletá musí „robiť“ čo chce matka, odvolací súd uvádza, že otec si musí byť vedomý, že maloletá je zverená do osobnej starostlivosti matky. Osobná starostlivosť zahŕňa aj povinnosť starať sa o duševné zdravie maloletej, musí byť zachovaný vzťah dôvery medzi matkou a maloletou, aby mohla byť výchova efektívna a len z dôvodu, že maloletá prezentuje názor, v zmysle ktorého si želá, aby otec urobil ústretový krok k realizácii styku, vhodným spôsobom oslovil, zaujal, presvedčil maloletú a vzbudil u nej záujem o stretávanie sa s ním, nie je možné uzavrieť tým, že matka maloletú manipuluje tak, aby maloletá odmietala styk s otcom.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 396 ods. 1 CSP.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).